

a to na základě § 3 zákona z 15. listopadu 1867, čís. 131 ř. z., jímž bylo zrušeno držení odsouzeného k trestu těžkého žaláře v železech (§ 16 tr. z.), naproti tomu však stanoveno obligatorní zostření těžkého žaláře.

Toto ustanovení platí pro celý obor hmotného práva trestního, tedy i pro zákony doplňující nebo změňující skutkové podstaty trestných činů, uvedených v trestním zákonu. Proto bylo zmateční stížnosti veřejného žalobce vyhověno a trest obžalovanému uložený přiměřeně zostřen podle § 3 zák. čís. 131/1867 ř. z.

Čís. 5797.

Po subjektívnej stránke požaduje sa k trestnému činu podľa § 12, čís. 1 zákona na ochr. rep. úmyselné opominutie neoznámenia trestných podnikov, t. j. aby si bol obžalovaný vedomý, že trestný podnik má objektívne znaky zločinu vojenskej zrady, a aby ho prez to neoznámil.

Úmysel podporovať pachateľa (§ 12, čís. 2 zákona na ochr. rep.) nie je totožný s úmyslom poškodiť štát (§ 29 cit. zák.); vyžaduje sa, aby vinník jednal v úmysle podporovať pachateľa, t. j. aby v tom úmysle neprekazil alebo neoznámil trestné podniky; neprekazenie alebo neoznámenie bez tejto složky podporovania zakladá len skutkovú podstatu zločinu podľa § 12, čís. 1 zákona na ochr. rep.

K úmyselnému podporovaniu pachateľa nestačí však akékoľvek jeho podporovanie, ale podporovanie musí sa stať práve onou trestnou činnosťou, ktorá zakladá skutkovú podstatu zločinu podľa § 12 zákona na ochr. rep.

(Rozh. zo dňa 19. januára 1937, Zm IV 648/36.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci pre zločin neoznámenia trestných podnikov zamietol zmätočnú sťažnosť obžalovaného.

Z d ô v o d o v :

Z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a) tr. p. vytýka sťažovateľ najprv nedostatok objektívnych náležitostí skutkovej podstaty. Sťažovateľ namieta, že neni zistené, či M. spáchala zločin vojenskej zrady. Z rozsudkov nižších stolíc však plynie, že tieto zistily objektívne znaky zločinu vojenskej zrady podľa § 6, čís. 2, odst. 3 zákona na ochr. rep., lebo nižšie súdy vzaly za preukázané, že M. bola v styku s činiteľmi cudzej zpravodajskej služby v N. za účelmi vyzvedania a vyzradenia. Ponevác sa obžalovaný o týchto stykoch dozvedel od samej M., treba mať za to, že sa tak o tom dozvedel vierohodným spôsobom. Námietka obžalovaného, že reči M. nikdy nebral vážne a že jej údaje nepovažoval za spoľahlivé dáta, aby na ich základe učinil oznámenie, neobstoí preto, ponevác obžalovaný bol svojím služebným predstaveným na vyzvedačskú činnosť M. upozornený a preto nemohol mať pochybnosti o pravdivosti udaní M.

Čo do úmyslu požaduje zákon v § 12, čís. 1 zák. na ochr. rep. úmyselné opominutie oznámenia, t. j. v súdenom prípade, aby si bol obža-

lovaný vedomý, že činnosť M. vykazuje objektívne znaky zločinu vojenskej zrady, a aby prez to nevykonával oznámenie, uložené mu ustanovením § 12 zák. na ochr. rep. Že obžalovaný cez toto vedomie úmyselne neučinil oznámenie, správne nižšie súdy dovodily, keď vzaly za dokázané, že jeho úmyslom bolo zatajiť všetko, čo sa dozvedel od M. Tento úmysel je ostatne zrejmý aj z priznania obžalovaného, že zatajil svojmu predstavenému, že zná M. osobne, pretože sa obával, že by musel doznať intímne styky s ňou a i to, čo mu sdělila o svojom styku s cudzími zpravodajskými orgánmi.

Čin obžalovaného bol kvalifikovaný aj podľa § 12, čís. 2 zák. na ochr. rep. preto, že obžalovaný konal v úmysle pachateľa podporovať. Hľadiac na námietky obžalovaného, ktorý popiera úmysel spôsobiť štátu škodu, treba uviesť, že úmysel podporovať pachateľa nie je totožný s úmyslom poškodiť štát, o ktorom najmä hovorí § 29, čís. 1. zák. na ochr. rep. ako o jednej z podmienok, aby súd mohol uznať tiež na peňažitý trest. Preto sú aj bezvýznamné námietky obžalovaného, ktorý chce poukazom na svoj pôvod, svoje vlastenecké pôsobenie a najmä na svoje zásluhy vylúčiť úmysel poškodiť štát, lebo sa mu taký úmysel nekladie za vinu. V § 12, čís. 2 zák. na ochr. rep. sa vyžaduje, aby vinník je d - n a l, to je, aby neprekazil alebo neoznámil podniky v § 12 cit. zák. uvedené v úmysle podporovať pachateľa.

Neprekazenie alebo neoznámenie bez tejto složky podporovania zakladá len skutkovú podstatu zločinu § 12, čís. 1. cit. zák. K úmyselnému podporovaniu pachateľa nestačí však akékoľvek podporovanie pachateľa, ale podporovanie musí sa stať práve onou trestnou činnosťou, ktorá zakladá skutkovú podstatu zločinu podľa § 12 zák. na ochr. rep. spáchaného, to je opominutím prekaziť alebo oznámiť trestné činy v § 12 zák. na ochr. rep. uvedené. Vychádzajúc z tohoto právneho hľadiska treba mať za to, že obžalovaný opominutím oznámenia úmyselne M. podporoval, lebo zistená skutočnosť, že obžalovaný opätovne upozornil M., že ju četníci fotografovali a po nej pátrajú, pretože ju upodozrievajú z vyzvedačstva, dokazuje, že obžalovaný zamýšľal poskytnúť M. podporu, aby nebola pre svoju vyzvedačskú činnosť zadržaná a unikla vrchnostenskému stíhaniu, aby trestné pokračovanie bolo zmarené a ona zostala beztrestnou.

Čís. 5798.

Ke skutkové podstatě zločinu podle § 105 tr. zák.

Skutečné svedení ke stranictví není náležitostí skutkové podstaty zločinu podle § 105 tr. zák.; trestný je i ten, komu se nezdarí úmysl svěsti úředníka ke stranictví nebo k porušení úřední povinnosti.

Jde-li o trvalé spojení mezi úplatcem a úředníkem, takže poskytnuté dary jsou jen jednotlivými články celkového řetězu úplatků, stačí, byli-li dar poskytnut po skončení jednotlivých dílčích prací; v takovém případě dar, jehož částka je závislá na způsobu, jak se úředník zachová k úplatci, je nejen příslibem do budoucna, nýbrž i vyrovnaním slibu, byť i jen mlčky zaručeného předcházejícím chováním úplatcovým vůči úředníku před jeho rozhodnutím.